

Verslag Netwerkavond 2017 Convenant 'Bevorderen duurzaam bosbeheer'

Georganiseerd door de Vereniging Tropische Bossen

Op de Netwerkavond van 16 mei hebben we van gedachten gewisseld over het nieuwe convenant 'Bevorderen duurzaam bosbeheer'. Dit convenant is op 22 maart gesloten tussen vertegenwoordigers van de houtsector, de bouw-, meubel- en retailbranches, vakbonden, maatschappelijke organisaties en de overheid in aanwezigheid van Minister Ploumen. Het convenant heeft als doel het bevorderen van duurzaam bosbeheer en verdere versterking van internationaal maatschappelijk verantwoord ondernemen in de gehele houtketen.

Tijdens de avond gaven drie van de vertegenwoordigers die het convenant getekend hebben een korte toelichting:

René Boot (Directeur Tropenbos International) gaf aan dat de grote verschillen met de Green Deal, die liep van 2011 tot 2015, zijn dat nu de hele keten erbij betrokken is, er rekening wordt gehouden met de IMVO-risico's in deze keten en dat de vakbeweging nu ook betrokken is bij het convenant. Door de grote diversiteit aan partijen die betrokken zijn is er, zelfs al tijdens het proces om het convenant te sluiten, leerervaringen gegenereerd. Tropenbos International ziet het nu met name als haar rol om kennis toe te voegen. De werkgroep die zij gaat trekken, de business case duurzaam bosbeheer, vertegenwoordigd in feite de stem 'uit het zuiden'.

Paul van den Heuvel (Directeur Vereniging van Nederlandse Houtondernemingen) refereert aan het Grondstoffenakkoord en de doelstelling van de regering dat Nederland in 2050 volledig circulair is. Eindige grondstoffen zullen immers vervangen moeten worden door hernieuwbare grondstoffen, zoals hout. Duurzame productie van dit hout is daarbij de belangrijkste voorwaarde. De VVNH benadert dit pragmatisch: zij stimuleert bij haar leden dat zij hout kopen met een FSC- of PEFC-certificaat. Met stimulans van de Green Deal is het percentage duurzaam geproduceerd hout inmiddels op 90% gekomen. Voor naaldhout is het percentage zelfs al bijna 100% (98%), voor hardhout 61% en voor plaatmateriaal 92%. Leden van de VVNH brengen ca. 65% van hout in Nederland op de markt. De werkgroep Handelsketen is gericht op vergroten van efficiëntie bij het aantonen van duurzaam geproduceerd hout en de werkgroep Communicatie op vergroten van de marktvraag naar duurzaam geproduceerd hout.

Coen van der Veer (Penningmeester Bestuur FNV) wijst naast belangen van bedrijven in de keten ook op het belang van arbeidsrechten, zoals zij door de Internationale Arbeidsorganisatie (IA of ILO) geformuleerd zijn. Het gaat hierbij o.a. om vrijheid om te kiezen om te participeren in een vakbond, goede arbeidsomstandigheden, gelijkheid tussen mannen en vrouwen en betalen van een minimumloon. Het is immers van belang dat economische revenuen van de bedrijven ook in verhouding staan tot wat de medewerkers verdienen. Een vakbond kan toegang geven tot kennis en strijden voor de belangen van medewerkers. Ook FSC en PEFC verwijzen overigens naar deze fundamentele arbeidsrechten. Door een risicoanalyse uit te voeren ('due dilligence') kunnen hiaten naar voren gehaald worden.

Na de presentaties hadden de ca. 35 aanwezigen de gelegenheid om mee te denken over de implementatie in drie dialooggroepen. De thema's waren geselecteerd uit de vier werkgroepen die gevormd gaan worden door de ondertekenaars van het convenant:

1. Versterken van de business case voor duurzaam bosbeheer: waarbij twee tropische regio's geselecteerd worden die voor de inkoop van hout voor Nederland van groot belang zijn (Tropenbos International en VVNH);
2. Handelsketen: vergroten van efficiëntie in aantonen van gebruik van duurzaam geproduceerd hout in de keten, zodat het m.n. voor MKB aantrekkelijker is om over te stappen op het verhandelen van duurzaam hout (VVNH);
3. Communicatie: promoten duurzaam geproduceerd hout bij de consument en publieke opdrachtgevers (NBVT en VVNH);
4. IMVO-risico's: structureel minimaliseren van de IMVO-risico's in de houtketen (vakbonden).

Na een uitwisseling van ca. 45 minuten werden de volgende uitkomsten gedeeld:

Business case duurzaam bosbeheer

- De 'Business case' omtrent duurzaam bosbeheer moet niet te beperkt gezien worden, Het gaat niet alleen om economische aspecten, maar het brede MVO-perspectief: dus ook sociale en ecologische. Als deze uitdagingen beter begrepen worden, kan er gericht gestuurd worden in de keten.
- Het is mogelijk van belang ook rekening te houden met hout uit de droge tropen.
- Bij de keuze van de twee pilots is het van belang om deze zodanig strategisch in te zetten dat er gekozen wordt voor die landen, soorten of thema's die van belang zijn voor lopende programma's in Nederland . Genoemd werden Maleisië als land of Azobé als houtsoort.
- In feite wordt er met de ketenbenadering van het convenant verandering in gedrag afgedwongen door de consument. Het is daarbij van belang te onderkennen dat er van bosbeheerders in de tropen verlangt kan worden aan meer eisen te voldoen, maar dat dit ook wel doenlijk moet zijn. Bosbeheerder hebben namelijk ook niet allen zeeën van tijd en geld. Er blijkt bovendien dat in het kader van dit convenant geen fondsen beschikbaar gesteld worden.

Handelsketen/Communicatie

- Het is nu zaak campagne te gaan voeren om de consument bewust te maken wat duurzaam hout inhoudt, met ondersteuning van de overheid en de brancheorganisaties. Daarnaast is het van belang om álle stakeholders betrokken te krijgen, zodat zij ook doordrongen en zijn en naar buiten het 'use it or lose it'-principe promoten.

- Interne discussies moeten naar de achtergrond verdwijnen. Het beste is om één logo in de markt te zetten: een voor duurzaam geproduceerd hout. Ook zal er een lobby in gang gezet moeten worden om samengestelde producten van PEFC en FSC-hout **wel** als gecertificeerd te kunnen verkopen.

IMVO-risico's in de keten

- Het is van belang om beter beeld te krijgen van IMVO-risico's in verschillende landen, bijvoorbeeld arbeidsomstandigheden, vakopleiding, inheemse bevolking en vrijheid van het lid worden van een vakbond. Er zijn landen waar bijvoorbeeld vakbonden niet zijn toegestaan, er maar één vakbond is (bijvoorbeeld China) of waar voor bepaalde sectoren geen vakbonden beschikbaar zijn.
- De benoemde IMVO-risico zouden dan een als aanvulling op de FSC- en PEFC-criteria genomen kunnen worden of als 'duurzaam' benoemd worden op grond van bepaalde criteria.
- Het is mogelijk om vanuit een internationaal kader verbeteringen te stimuleren. Zo zijn er in het kader van FLEGT bijvoorbeeld in Indonesië echt stappen voorwaarts gemaakt op het gebied van veiligheid en sluiten van formele contracten. We kunnen echter niet de eis direct te hoog stellen, dan zou er zo maar zo'n 2% van de huidige leverantie overblijven.
- Om zaken te kunnen eisen en een factor van belang te vormen is het nuttig om de handen ineen te slaan met de andere IMVO-convenanten die in Nederland gesloten zijn, zoals het textielconvenant. Zij kijken immers ook naar dezelfde punten, zoals vrijheid van vakbeweging. Ook zijn er andere internationale consortia met wie het nuttig is om samen te werken om werkelijk verandering te bewerkstelligen.

Sandra van Hulsen, Peter van der Meer en Rosa Diemont, Activiteitencommissie Vereniging Tropische Bossen (VTB)

(Foto van symbolische ondertekening van het convenant op 22 maart j.l.)

Zie voor link naar het convenant:

<https://www.rijksoverheid.nl/documenten/convenanten/2017/03/22/convenant-bevorderen-duurzaam-bosbeheer>